

Duâya devamdan yılmamak

Kerim Bey: “Bilindiği gibi iftar vakti öncesindeki duâ, Kadir Gecesi yapılan duâ, babanın evlâdına yaptığı duâ gibi muhtelif duâlar Allah katında geri çevrilmeyen duâlardır. Bildiğim kadarıyla bu zamanda yapılan duâ kabul olunur. Ben de bu zamanlarda en içten dileklerimle girdiğim bir sınavı kazanmak için Allah’a duâ ettim. Yeterince de çalıştım. Ama kazanamadım. Şunu soruyorum: Çalıştım, duâmı bu zamanlarda ettim ve gerisini Allah’tan bekledim. Buna rağmen böyle bir sonucu almamda ne etkili oldu?”

Resûlullah Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Sizden herhangi birinizin duâsı, acele etmediği ve ‘Duâ ettim, fakat benim duâm kabul edilmedi’ demediği sürece kabul edilecektir.” 1

“Bir çok defa duâ ediyoruz, kabul olmuyor. Hâlbuki ‘Duâ edin, size cevap vereyim’ 2 âyetinin umûmî olduğunu, her duâya cevap verildiğini ifâde ettiğini” bir soru olarak gündemimize taşıyan Bedüzzaman Hazretleri, Cenâb-ı Allah’ın her duâ için cevap verdiğini, fakat duâmızı kabul etmesi ve istediğimiz aynı şeyi vermesi için, o şeyin Allah’ın hikmetine uygun olması gerektiğini bildiriyor.

Bedüzzaman Saîd Nursî, bunu şöyle bir misal ile açıklıyor: Meselâ hasta bir çocuk, doktora:

“Ey hekim! Bana bak!” dediğinde, doktor:

“Buyur! Derdini söyle!” diyecek, hasta çocuğun çağrısına cevap verecektir.

Çocuk: “Şu ilâcı ver bana!” dediği zaman ise, devreye mecburen doktorun bilgisi, hikmeti, kanaati ve onayı girecektir. Çünkü o ilâcın çocuğun derdine fayda verip vermeyeceğini doktor çocuktan daha iyi bilmektedir. Bu durumda çocuğa düşen,

doktorun kendi isteği ile ilgili bilgisine, hikmetine ve kanaatine razı olmak, doktorun hükmüne teslim olmaktır. Doktor bilgisiyle hareket edip çocuğa ya o ilâcın aynısını, ya daha iyisini verebilir, ya da hiç vermeyebilir. İsteddiği ilâcın aynısını vermediğinde çocuğun doktoru itham etmesi ve 'İstedğim şeyi vermedin!' diye doktora küsüp kırılması elbette doğru bir hareket değildir. 3

Bir diğer husus; kavli duâ ile beraber fiilî olarak üzerimize düşeni eksiksiz yerine getirmeliyiz. Meselâ üniversite sınavını kazanmak gibi muhakkak fiilî duâ gerektiren, muhakkak tekniğine ve usûlüne göre çalışmamızı zorunlu kılan iş ve isteklerimizde yeterince çalışmamız ve ulaşmak istediğimiz sonuca fiilî olarak teşebbüs etmemiz şarttır. Bununla beraber istediğimiz sonucu almadığımızda bize düşen yine kendi kusurumuzu aramaktır. Allah'a küsmek veya kırılmak değil; yılmadan yine fiilî ve kavli olarak duâyaya devam etmektir. Allah'ı itham etmek bize yakışmaz. Duâmızla ilgili olarak birinci görev bize düşüyor. Allah'ı duâmızı kabul etmeye mahkûm sayamayız. Allah'ın ilimle ve hikmetle davrandığını ve duâmızı dilerse kabul ettiğini bilmeli ve bundan râzı olmalıyız.

Öte yandan Bedüzzaman Hazretlerine göre, görünen maksatlar, yani dünyevî gâyeler, yani ihtiyaç zamanları o duânın ve duâ ibâdetinin husûsî vakitleridir. O vakitlerde duâ yaptıktan sonra istediğimiz şeye ulaşmak ise, o duânın hakîkî faydası değildir. Duânın hakîkî faydası âhirete bakar. Dünyevî maksatlar meydana gelmezse, "Duâ kabul olmadı" denilmez; "Daha duânın vakti bitmedi" denilir ve duâyaya devam edilir.4 Nasıl ki, güneş battığında akşam namazının vaktinin girdiğini anlıyor isek; bir takım husûsî ihtiyaç vakitlerinde de, söz konusu ihtiyacımızla ilgili hususi duâ vakitlerine girdiğimizi anlamalıyız.5 Bu vakitlerde gerek sözlü, gerekse fiilî olarak duâyaya devam etmeliyiz. Duâmızda aceleci olmamalıyız. Duâmızda Cenâb-ı Allah'tan mutlak hayır istemeliyiz. İhtiyaçlarımızın hayırlı neticelerle giderilmesini talep etmeliyiz.

Dünyevî istek ve ihtiyaçlarımızı duâlarımızda "biricik gâye" yapmamaya özen göstermeli; duâlarımız için "biricik gâyenin" Allah'ın rızâsını kazanmak olduğunu unutmamalıyız. Başka bir ifâdeyle, her duânın bir ibâdet olduğunu, her ibâdetin de sırf Allah rızâsı için yapılması gerektiğini unutmamalı; Allah'a her el ve gönül açışımızda, öncelikle o isteğimiz ve ihtiyacımız vesilesiyle Allah'ın rızâsını aradığımızı teslim etmeli ve O'ndan hayırlı olanı istemeliyiz. Duâmızın kabûlünü Allah'ın hikmetine bırakmalıyız. Allah'ın rahmetinden ümit kesmemeliyiz.

Dipnotlar:

1- Tirmizî, Duâ, 11,

2. Mü'min Sûresi: 60,

3. Sözlür, s. 287,

4. Mektûbât, s. 291 ,

5. Sözlür, s. 287.